

LIBRIS

We know
books

@ Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

**Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS)**

ISBN: 978-606-49-1445-3

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Cătălina Boris Balan

*Într-o zi
voi alerga,
mamă!*

E I K O N

București, 2025

Cuprins

<i>Într-o zi voi alerga, mamă!</i>	7
<i>În zilele friguroase</i>	8
<i>Vor fi cei care</i>	9
<i>În transportul public</i>	11
<i>În mijlocul furtunii</i>	13
<i>Așteptările dor</i>	14
<i>Trecutul e trecut</i>	15
<i>Nu te ascunde</i>	16
<i>Lupta cu lupii</i>	17
<i>Întinzând mâinele spre Cer</i>	18
<i>De ce intoleranța?</i>	19
<i>Tăcerea</i>	20
<i>La Dumnezeu</i>	21
<i>Doamne ajută</i>	22
<i>Doar Dumnezeu</i>	23
<i>Noaptea și dimineața</i>	24
<i>Hainele vechi</i>	25

<i>Rochița cu buline</i>	26
<i>Noaptele</i>	27
<i>L-am simțit</i>	28
<i>Rugăciune</i>	29
<i>Buchetul de toporași</i>	30
<i>Fluturele</i>	31
<i>Dincolo de orizont</i>	32
<i>Un vis din care nu mă pot trezi</i>	33
<i>Optimismul de a-mi trăi viața</i>	34
<i>Strigătul din interior</i>	35
<i>Iisus Hristos</i>	36
<i>Nu sunt în colivia de aramă</i>	37
<i>Eu, dincolo de limite</i>	38
<i>Rădăcinile curajului</i>	39
<i>În fiecare dimineață</i>	40
<i>Nu sunt doar o etichetă</i>	41
<i>Un nou început</i>	42
<i>Măinile părinților mei</i>	43
<i>Monștrii de sub pat</i>	44
<i>Povestea ignoranței</i>	45
<i>Cărțile vechi</i>	46
<i>Primul zbor cu avionul</i>	47
<i>În sala de clasă, răsetele răsună</i>	48
<i>Bingo, tovarășul meu</i>	49

<i>Îmi las emoțiile să curgă</i>	50
<i>Călătoria spre victorie</i>	51
<i>Privesc spre viitor</i>	52
<i>Tăcerea mișcării</i>	53
<i>Timpul a încetinit</i>	54
<i>Dansul vulnerabilității</i>	55
<i>Nu vroiam să accept</i>	56
<i>Pe stradă</i>	57
<i>Gravitația gândurilor</i>	58
<i>Cicatrici invizibile</i>	59
<i>Invizibilă printre oameni</i>	60
<i>Ziduri</i>	61
<i>Ai nevoie de ajutor?</i>	62
<i>Inima mea</i>	63
<i>Alte inimi</i>	64
<i>Îmi găsesc refugiu</i>	65
<i>Free spirit</i>	66
<i>Arată-mi vreun om</i>	67
<i>Sunt aici!</i>	68
<i>Cei care mă iubesc</i>	69

Într-o zi voi alerga, mamă!

Visez că alerg, fug, cobor scările
într-o zi voi alerga, mamă!
pe aici și pe acolo –
îți arăt îndepărtare câmpul plin cu flori.

Deschid „Interpretarea viselor” de Freud
visele se împlinesc pentru cel ce își dorește

Într-o zi voi alerga, mamă!
voi încălța pantofi cu toc,
și îmi vei auzi pașii.

În zilele friguroase

Mă gândesc la mama
în zilele friguroase
ea îmi învelea picioarele
în plapumă să nu îngheț...

Am crescut
acum îmbrac ciorapii,
imaginându-mi că sunt
mâinele mamei

Vor fi cei care

Te vor ridica de jos
și cei care te vor lăsa
să te ridici singur(ă)

Vor fi cei care
vor râde de necazul tău
și cei care te vor ajuta în nevoie

Vor fi cei care
vor aduce liniștea în sufletul tău,
și cei care o vor spulbera
Vor fi cei care
te vor sprijini să mergi înainte
și alții care te vor opri să ajungi departe

Vor fi cei care
te vor iubi,
și cei care te vor urî

Vor fi cei care,
se vor bucura de succesele tale,
iar alții vor invidia orice reușită de a ta.

Vor fi cei care
vor ști să te prețuiască în viața lor
și cei care te vor disprețui foarte ușor

Vor fi cei care
își vor cere iertare
și cei care vor dori răzbunare.

Vor fi
unii și aceeași

În transportul public

Troleibuze, autobuze, trec pe lângă mine,
în grabă, o mulțime de lume la stație,
e dimineață, încerc să ajung la facultate,
caut cu ochii, să înțeleg dacă au rampă de acces.

Troleibuzul oprește, lumea se înghesuie, să treacă,
după minute în șir și câteva troleibuze pierdute
în ceață,
reușesc să urc, oamenii mă privesc, mă examinează
țin geanta strâns, încerc să număr stațiile, să nu
cumva greșesc.

În spatele meu aud câteva doamne vorbind:
– Cred că se duce la policlinică, sărăcuța,
de parcă, dizabilitatea motorie e o sentință,
am coborât la strada Mihail Kogălniceanu,
după încă o tură prin oraș, prima dată
șoferul a uitat să-mi deschidă rampa,
taxatoarea indignată a urlat:
– Mai bine stai acasă!

Eu nu știu cum e să merg, fără a căuta cu ochii
dacă există rampă de acces, iar oamenii
să nu mă privească lung, făcându-și cruce,
de parcă blestem și jale aș aduce...